

Oni Slovani pa, ki doma zatajijo svojo narodnost ter s protivnikom vlečejo, so prenesrečni, da bi jim žal besedo povedal; kajti oni so žalostne žrtve prejšnjega sistema, ki je nameraval vse ponemčiti.

Ker pa nij upanja, da bi se narod sporazumel z narodom, stranka s stranko, slovenske stranke od deželni oblastij in v štirskem deželnem zboru skoraj ničesar nij pričakovati. Za varstvo slovenske manjščine ne ostaja nič drugega, kakor da se jeziku granica omeji in se napravi za slovenske okraje posebni oddelček namestni in spremeni deželna ustava po Dr. Fischhofovem priličnem načrtu tako, da se deželni poslanci pač skupno posvetujejo, toda oziroma na šolske in jezikovne zadeve posebej glasujejo v narodnih kurijah, ter da se le one postavbe kot vzprejete smatrajo, za katere glasuje večina vsake kurije.

Omenjene naredbe vtegnile bi povsem medsebojnemu razporu v okom priti in v mednarodnem pomirjevanju posredovati, zato bi bile obema narodoma v naši deželi v prid. Upajmo, da se od Nemcev ne bo protivilo z nami mir skleniti na omenjene podlagi.

Slovenskemu narodu se očita, ker zahteva svojo nadsodnijo in pravno akademijo. Pa kar se tega tiče, zgodilo se bo od strani visoke vlade gotovo le toliko, kolikor zahtevajo neobhodno potreba in pravičnost.

S tem pa naše pritožbe še niso pri kraju. Jaz jih ne navajam posebej; kazati hočem le, kaj je našemu pešanju pravi vzrok. Upravni dualizem v naši deželi je to. Najnujnejša in prva potreba je, to zlo iztrebiti ter politično upravo in z njo združene občinske postavbe preduragčiti, kar se mora pa kakor hitro mogoče zgoditi.

Tako bo vendar enkrat Avstriji, tej skupini toliko narodov in dežel, napočil srečni dan, ko bo svoj poklic popolnoma spolnila ter postala pravično zavetje vsem svojim narodom, združivši je v miru na boj za prosveto in svobodo; ko bodo vsi njeni narodi branili darežljivo in složno ožjo in širjo očetajavo svojo, in jednako ljubili prirojeno, mnogoskušano cesarsko rodbino, kateri poklanjamo mi zvestobo in podložnost.

„Vladarju sreča ohraniti, to je vsakemu državljanu sveta dolžnost, kajti kjer ta omahuje, maja se vse in vse se zgrudi z njim“. (Dobro, izvrstno, živijo, in ploskanje.)

## Resolucije v prvem občnem zboru Slovenskega društva jednoglasno sprejete.

II. (Konec). 2. Gruntni davki so preveliki, treba jih znižati, deželne, okrajne in občinske doklade pa tudi na druge, zlasti na indirektna dave nalagati, kajti kmetijski pridelki so zgubili nekdanjo boljšo ceno in torej ne morejo toliko bremen ladati. V pomnoženje državnih dohodkov in polajšanje gruntom nasloženih bremen kaže baran-

tače in igralce na borzah in plin v mestih obdačiti. V to svrhu sklene prvi občni zbor „Slov. društva“ peticijo do državnega zbora.

3. Iz Ogerskega dovažajo k nam ponarejeno vino in je tukaj prodavajo in tako našim vinskim pridelkom veliko škodo delajo. Želeti je, da vlada temu precej v okom pride.

4. Izmej štajerskih gospodarskih društev ozira se na potrebe Slovencev posebno slavna c. kr. kmetijska družba štajerska ter izdaje v 2000 iztisih „Gospodarstveno prilogo“ v mej kmeti najbolj razširjenem listu „Slov. Gospodarija“; konjerejsko društvo pa stori jako veliko za povzdigo konjerejstva v ljutomerskem, ormožkem in sevniskem okraji in v celjskem glavarstvu. Obema društvoma izreče se javna zahvala in priznanje.

5. Prvi občni zbor pozdravlja z veseljem snovanje sadjerejskega društva pri sv. Juriji na južnej železnici, dalje ustanovljenje slovenskih posojilnic in hranilnic v Mariboru, Celji, Šoštanj, Žavei, Mozirji, Ormoži, Ljutomeru in Slov. Gradci ter želi, da bi se povsod, kder treba, denarstveni zavodi osnovali in Slovenci nezavisni napravili od tujega kapitala. Vsem blagim možem, ki so tukaj delovali in še delujejo, bodi izrečeno priznanje in zahvala.

6. Vinorejska šola v Mariboru ne more slovenskim vinogradnikom koristiti, kakor bi morala, ker se ondi fanti in viničarji slovenski izključljivo v nemščini poučujejo. Tudi nemški potovalni učitelji ne morejo hasniti slovenskim kmetovalcem. Treba je slovenščine zmožnih potovalnih učiteljev. Odbor je prošel uložiti v zadevi vinorejske šole in potovalnih učiteljev primerno prošnjo pri dež. odboru in pri centralnem odboru kmetijske družbe štajerske.

7. Posekovanje gozdov strahovito napreduje v največjo škodo celej deželi; pogoste toče in naliivi so žalosten nasledek. Izreče se toraj želja, naj bi visoka vlada ostro zahtevala, da se dotične postavbe izvršujejo in posekane goličave pogozdijo.

## Gospodarske stvari.

### Pot do blagostanja.

Veseli se navdaja srce, ako človek pogleda v spomladi cvetoče drevo, pa koliko večje je veselje in radost v jeseni, kekar je drevje obloženo s sadjem, „da komej drži.“

Letošnje leto nam kaže, koliko vrednosti, ima sadjereja, pa tudi oznanjuje, da se kmet premalo briga za njo. Na tisoč in tisoč goldinarjev spi v mirni zemlji, in gotovo je, da bi vsak kmet lahko plačal davek iz same sadjereje. Ako preiskujemo uzroke, kateri zadržujejo, da se kmet ne poprime sadjereje, najdemo v prvi vrsti nevednost.

Gotovo je marsikater kmet poskusil drevesce saditi, a ker ni vedel, kako z njim ravnati, je